

Л Е Т О П И С

ОШ „Коста Ђукић“
2014/2015.

**Летопис
ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „КОСТА ЂУКИЋ“
Младеновац
септембар 2014 / септембар 2015.**

**Издавач:
Библиотека Основне школе „Коста Ђукић“**

**За издавача:
Јасминка Вуковић, директор школе**

**Уреднички тим:
Марина Милојевић, библиотекар
Маријана Петровић, библиотекар
Ана Јовановић, наставник информатике и рачунарства
Марина Станојевић, наставник српског језика и књижевности**

**Руководилац уредничког тима:
Маријана Петровић, библиотекар**

**Идејно решење за насловну страну:
Милица Радовановић, ученица V₃**

**Слог и прелом:
Ана Јовановић**

Школска 2014/2015. година, за мене као директора школе, била је веома напорна и тешка. Од самог почетка били смо предмет вредновања Тима за екстерно вредновање рада школе, а потом је наступио штрајк просветних радника, који је трајао пет месеци, што је изазвало промене у организацији рада, а и незадовољство једног дела родитеља.

Ипак, ти тешки тренуци и непријатности које су неминовност сваког радног места, у мом случају врло брзо остану у сенци свих оних лепих догађаја које сумирамо на крају сваке школске године.

И ове године сам веома поносна што сам члан колектива ОШ „Коста Ђукић“. У овој школи раде људи који нису навикли да истичу своје успехе, које одликује скромност, а опет, иако у отежаним условима, разапети између више школа и затрпани различитим обавезама, људи који дају све од себе да се за нашу школу чује на најбољи могући начин. Без кабинетске наставе, са минималним наставним средствима, без материјалних надокнада, наставници несебично улажу свој труд да сваке године наши ученици постижу веома запажене резултате на републичким такмичењима. Прва, друга, трећа, четврта места, велики успеси за све нас.

Колективни дух, непроцењива вредност, нешто што бих волела да заувек буде присутно под овим кровом!

Наравно, сви смо ту због наших ученика. У школској 2014/2015. години њих је било 936, распоређених у 46 одељења у матичној школи и шест издвојених одељења.

Овом приликом им се захваљујем и честитам на свему што су постигли, не само на такмичењима, већ и на ликовним и литерарним конкурсима, на хуманости коју су показали школским акцијама, на талентима које су несебично делили са нама, на свим културним активностима у којима су узели учешће. Њихова радост, песма, игра, смех, успех на сваком пољу, лек су за нашу душу.

Нека се и у школској 2015/2016. години у нашој малој заједници негују праве вредности и нижу успеси!

Јасминка Вуковић, директор ОШ „Коста Ђукић“

ФРАНЦУСКИ ТИМ НА ПОБЕДНИЧКОМ ПОСТОЉУ

У ОШ „Коста Ђукић“ 26. септембра 2014. године одржан је квиз знања поводом Европског дана језика.

Квиз је одржан према унапред припремљеном програму, а такмичари су се окушали у следећим такмичарским играма:

1. Представљање изабране културе: сваки од 3 тима (српски, француски, енглески) на кратак и ефектан начин представио је културу која се везује за изабрани језик. О успешности представљања су се наставници накнадно изјаснили. У овој дисциплини победио је француски тим.
2. Брзалице на језику изабране групе: Сваки члан сваког тима изговорио је по једну брзалицу на језику тима. Све успешно изговорене брзалице носиле су по један бод.
3. Пантомима: сваки тим изабрао је пантомимичара. Пантомимичари су извлачили цедуље са по једним појмом (од 5 могућих) који је културолошки и историјски повезан са изабраним језиком тима. Погођен појам носио је 3 бода.
4. Игра памћења. 20 картица (10 парова) синонима: реч и њен превод на други језик, синоними, знак и означено, симболи са истим значењем. Прва је на потезу била најуспешнија група у том тренутку. Сваки повезан пар носио је 1 бод.
5. Водитељи (наставници) имали су пред собом питања којима се проверава познавање одређене културе. Свако од њих постављао је по 3 питања у низу: за сваки од 3 тима по једно. Најпре је питања постављао водитељ најнеуспешније групе, а на крају онај чији тим има највише бодова. Када је и трећи наставник завршио са својим питањима – циклус се поновио. Сваки тачан одговор носио је по 1 бод.

Ауторке најуспелије презентације изабраног језика и културе, Анастасија Јовић и Исидора Грујић, награђене су на свечаности поводом школске славе, Светог Саве.

У организацију овог квиза укључен је велики број наставника и стручних сарадника, па се може сматрати најмасовнијом педагошком активносту у историји наше школе:

- Ана Вукадиновић, наставник француског језика (водитељ квиза; педагошки рад са учесницима)
- Бојана Пришуњак, наставник српског језика (одабир учесника и педагошки рад са њима)
- Валентина Станковић, заменик директора (организација послужења и обезбеђивање награда за најуспешније учеснике)
- Габријела Марић, наставник српског језика (педагошки рад са учесницима и помоћ ученицима у изради презентације српске културе)

- Дајана Раонић, наставник енглеског језика (одабир учесника и педагошки рад са њима)
- Дијана Радовић, библиотекар (израда концепта квиза и питања за енглески језик, израда српске и британске заставе; пратња учесника из Велике Иванче; водитељ квиза)
- Марија Дабетић, наставник српског језика (израда материјала за пано и дела питања за квиз знања)
- Маријана Петровић, библиотекар (идејни творац, аутор програма и материјала, техничка припрема материјала за пано и квиз; уређење учионице за потребе такмичарских игара; водитељ квиза)
- Марина Кастратовић, наставник енглеског језика (одабир учесника и педагошки рад са њима, прављење панона у издвојеном одељењу у Великој Иванчи; пратња учесника из Велике Иванче)
- Милорад Јовановић, наставник енглеског језика (одабир учесника и педагошки рад са њима)
- Славица Берисавац, наставник српског језика (одабир учесника и педагошки рад са њима)
- Сузана Гојковић, наставник француског језика (педагошки рад са учесницима, израда француске заставе и помоћ ученицима у изради презентације француске културе; уређење учионице за потребе такмичарских игара)
- Татјана Мојсиловић, наставник француског језика (израда питања за квиз знања)
- Татјана Нинковић, наставник енглеског језика (педагошки рад са учесницима и помоћ ученицима у изради презентације британске културе; уређење учионице за потребе такмичарских игара).

Маријана Петровић, библиотекар

МЕТОДЕ И ОБЛИЦИ ЕФИКАСНЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА

Дводневни семинар „МЕТОДЕ И ОБЛИЦИ ЕФИКАСНЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА- базични ниво“, одржан је у Младеновцу у ОШ „Коста Ђукић“ 4-5. октобра 2014. године.

Водитељи семинара били су професори са Филозофског факултета, одсека за педагогију и андрагогију Радован Антонијевић и Наташа Николић. На семинару је било око 60 учесника, подељених у две, по броју, једнаке групе. Садржај семинара је реализован кроз предавања и радионице, а после сваке радионице уследиле би анализе претходног процеса. Облик рада који је најчешће био примењен је: фронтални рад, рад у пару и групни рад. Семинар је реализован кроз пет тема и вреднован је са 16 сати.

Првог дана реализоване су три теме у времену од 9 до 17 часова:

1. Креирање подстицајне климе за учење и сазнавање у настави,
2. Проблемски оријентисана настава и учење путем открића,
3. Развијање компетенције разумевања и закључивања код ученика.

После полусатне уводне речи од стране водитеља, професора Радована Антонијевића, приступило се реализацији тема.

У оквиру прве теме анализиране су четири подтеме:

- А) О природи и значају мотивације,
- Б) Мотивација на склоностима, интересовањима, занимљивим активностима,
- В) Аранжирање учионице,
- Г) Учење из различитих извора.

По завршетку објашњења ових подтема, уследиле су две радионице:

1. Израда схеме аранжирања учионице као стимулативног простора за учење (рад у оквиру групе: позиција намештаја и распоред седења),
2. Анализа карактеристика учења из различитих извора - мотивациони значај (рад у оквиру групе: могућности и ограничења коришћења других извора и група сазнавања - могућности и ограничења).

У оквиру друге теме анализиране су три подтеме:

- А) О природи проблемске наставе,
- Б) Примери проблемских задатака и питања у настави,
- В) Улога проблемских питања при обради новог градива.

По завршетку објашњења ових подтема од стране водитеља, уследиле су две радионице:

1. Примери проблемских задатака,
2. Проблемски задаци у припремама две конкретне наставне јединице.

У оквиру треће теме анализиране су четири подтеме:

- A) Модел разумевања прочитаног (откривање веза и односа, тражење узрока),
- B) Дилема (представљање, анализа, разрешење дилеме),
- B) Дискусија, дебата, разговор на задату тему,
- Г) Анализа садржаја и извођења закључака (на основу експлицитно и имплицитно представљеног у садржају).

По завршетку објашњења ових подтема од стране водитеља, уследиле су две радионице:

1. Угледни час – пример (рад у оквиру групе: организација часа са темама за дискусију),
2. Бирање садржаја из уџбеника или другог извора и припремити питања за ученике, за анализу садржаја.

У току рада прављене су и паузе: за кафу – две по 15 и за ручак – једна од 30 минута.

Другог дана реализоване су две теме у времену од 8 до 13 часова:

1. Групни рад, партнерски рад и кооперативно учење,
2. Модели диференцираног рада у настави.

У оквиру прве теме анализиране су четири подтеме:

- A) Кооперативно учење (учење кроз игру),
- B) Облици интерперсоналне интеракције и интеракције са садржајем у настави (облици фронталне интеракције, у пару са садржајем,...),
- B) Основне карактеристике организовања и реализација групног рада у настави (формирање група, објашњење задатака, подела задужења, реализација активности, извештај),
- Г) Партнерски рад – рад у паровима (како формирати парове, тежина захтева,

извештај о раду).

По завршетку објашњења ових подтема од стране водитеља, уследиле су две радионице:

- 1) Примена групног рада – организација наставне јединице (рад у оквиру групе: угледни час),
- 2) Партнерски рад- организација наставне јединице (рад у оквиру групе: угледни пример – реализација наставне јединице која би се бар у једном сегменту реализовала кроз рад у паровима).

У оквиру друге теме анализирано је пет подтема:

- А. Смисао диференцираног рада,
- Б. Специфични облици диференцираног рада,
- В. Оцењивање у диференцираној настави,
- Г. Задаци са више нивоа технике,
- Д. Тестови знања са континуираним низом задатака на више нивоа тежине (одабир задатака).

По завршетку објашњења ових подтема од стране водитеља, уследиле су две радионице:

- 1) Израда задатака истих по облику а различитих по нивоу тежине,
- 2) Израда теста са питањима различите тежине, тј. различитих образовних стандарда.

Другог дана, учесници семинара су се одмарали уз две паузе за кафу и једну за ручак.

При крају семинара, учесници су урадили евалуацију семинара и попунили сертификате, који су у току дана оверени од стране водитеља и остављени у просторијама школе.

Иако је трајао два дана, семинар је био занимљив и протекао је брзо у опуштеној, веселој, на моменте шаљивој али радној атмосфери. Према мишљењу свих учесника семинара, стечено искуство на семинару ће добро доћи у наредном раду са ученицима, јер ће допринети занимљивијој и ефикаснијој настави.

Дарко Јовановић, наставник географије

ИЗЛЕТ СТРУЧНОГ ВЕЋА ИСТОРИЈЕ И ГЕОГРАФИЈЕ

После вишегодишње паузе, чланови Стручног већа историје и географије, разматрали су у јуну школске 2013/2014. године могућност извођења једнодневног излета у школској 2014/2015. године. Сви чланови су се брзо договорили о релацији коју би, заједно са ученицима, обишли. Избор је пао на релацију Младеновац – Лазаревац – Ваљево – Текериш, одредиштима које су везане за стогодишњицу од почетка Првог светског рата и Церске битке.

Предлог излета увршћен је у Годишњи програм рада школе за школску 2014/2015. год, тако да су се створили почетни услови за реализацију.

Први конкретни кораци о извођењу једнодневног излета начињени су средином септембра, када се кренуло са неопходним припремним радњама: директор школе је позивао одговарајуће установе (СП „Ласта“ – Младеновац, музеје) и заказивао посете (Спомен црква костурница у Лазаревцу, Народни музеј у Ваљеву, Текериш), док су наставници анимирали ученике, сачињавали списак и сакупљали новац. За одлазак на излет предност су имали ученици седмог и осмог разреда, јер су догађаји из Првог светског рата њима узрасно најближи. Такође, водило се рачуна да на пут крену ученици са искључиво примерним владањем. На крају, број ученика који је пријављен за излет, био је 60, уз четири наставника: Борку Лазић и Данијелу Тоскић, професоре историје и Дарка Милићевића и Дарка Јовановића, професоре географије.

Сам излет реализован је 11. октобра 2014. године.

На излет се кренуло у 7:50 испред ОШ „Коста Ђукић“. У току лагане вожње по изузетно пријатном јесењем дану, наставници географије су преко микрофона у аутобусу укратко описивали значајнија места кроз која се пролазило.

Село Орашац, познато по подизању Првог српског устанка насеље је од око 1500 становника, познато по заштићеном Спомен комплексу „Први српски устанак“, „Марићевића јарузи“ у којој је пре 110 година донета одлука о подизању Првог српског устанка и када је Ђорђе Петровић-Карађорђе изабран за њеног војводу. Такође, у Орашцу је и музеј посвећен догађајима из поменутог устанка, црква Вазнесења Господњег, Спомен школа „Први српски устанак“ из 1932. године коју је саградио принц Александар Карађорђевић. У Орашцу се може и туристички боравити у два хотела и етно-селу „Карађорђев вајат“.

Убрзо после Орашца уследило је путовање кроз Аранђеловац, место које је књаз Милош Обреновић 1858. године прогласио за варош и дао јој садашњи назив. Овај град са око 24000 становника познат је по археолошком локалитету, пећини „Рисовача“, венчачком мермеру, изворима чија се термоминерална вода више од 100 година флашира под називом „Књаз Милош“ и пласира широм наше земље, Европе и света. Такође, у Аранђеловцу се може одморити у јединственом парку, у коме се на отвореном налази стална поставка камених скулптура. У граду се организује манифестација „Мермер и звуци“, а врели летњи дани могу се провести у новом, модерном аква – парку. За туристе су у понуди хотели: „Извор“, „Шумадија“ и „Старо здање“, бројни мотели и ресторани.

После нешто више од сат времена стигло се у Лазаревац, код цркве св. Димитрија – спомен костурнице. Испред цркве ученици су могли да чују кратко предавање од стране наставника историје о значају овог здања. Нажалост, ученици су могли да уђу само у централни део цркве, али не и у део који је посвећен погинулим српским и аустроугарским војницима, јер су у току били радови на реновирању, поводом прославе која ће се одржати у децембру ове године.

У 10:15 се кренуло пут Ваљева, преко варошице Лајковац, насељу од око 3500 становника, познато по железничкој станици где су се некада укрштале пруге уског колосека по којој је јездио „Ђира“ према Београду, Ужицу и Младеновцу. Данас кроз ово насеље пролази пруга која води од Београда до Бара.

Око 11:50 стигли смо у Ваљево, град са око 59.000 становника, који представља центар Колубарског округа. У Ваљеву је био планиран обилазак градског музеја.

У близини музеја наставници историје одржали су кратко предавање на месту, обележеном мањим спомеником у облику пирамиде, где је од стране Турака извршена чувена „сеча кнезова“.

Испред музеја кустос нас је информисао о историјату Ваљева и садашњем значају града. Посета музеју трајала је око 40 минута. У музеју, смо имали прилике да видимо историјат Ваљева и околине из доба праисторије па све до завршетка Другог светског рата. Највише пажње нам је задржао део поставке везан за Први светски рат: кабинет Војводе Мишића, бројне карте које говоре о самим биткама, оружје и одећа које су се користиле у том периоду, бројни писани документи.

Пуни утисака, напустили смо музеј и кренули у заједничку једночасовну шетњу кроз стари део града „Тешњар“ у коме смо могли да видимо бројне занатске радње које су се једна за другом ређале у улици, а чији су мир нарушавала возила, која су се ту повремено кретала по старој калдрми.

Прелазећи мост преко реке Колубаре, могли смо да видимо како једна мала река у време великих падавина може да буде зао господар и да угрози центар града у коме је постављен импозантан споменик Војводи Живојину Мишићу.

Имали смо, такође, прилику да непланирано присуствујемо и туристичкој манифестацији посвећеној „дуван чварцима“, а која се одржавала поред и на самој обали реке Колубаре.

У 13:05 кренули смо пут Текериша, преко Осечине, места познатом по сајму шљиварства. На путу до места у којем је вођена једна од најславнијих битака Првог светског рата, прошао је у разгледању природе из аутобуса, који је морао да савлада и једно клизиште на главном путу.

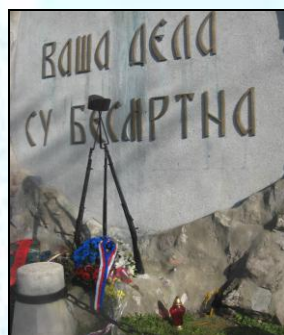
Око 14:30 појавили смо се испред велелепног споменика палим српским јунацима Церске битке. Кроз догађаје из овог времена водила нас је туристички водич.

У току предавања, изнела је низ занимљивих детаља, везаних за битку, а неки од њих су прича о односу снага и понашању аустроугарске и српске војске за време саме битке, брескви која је изникла из грла убијеног српског војника, чувеном пешкиру који је једном војнику спасао живот, да би га после више година од завршетка рата вратио са својим унуком, на место одакле га је узео.

Посета у Текеришу је завршена посетом музеју, фотографисањем и куповањем сувенира који ће подсећати на посету овом, по броју становника малом месту, али великом по ономе шта значи за српску историју.

У 15:45 уследио је повратак за Младеновац преко Ваљева, Мионице и Љига. У повратку је направљена полусатна пауза у бањи Врујци, где смо могли да се освежимо минералном водом од око 26°C са лепо уређеног извора. У самој бањи, могли смо да видимо фабрику флаширане воде „ВОДА ВОДА“, три хотела, отворене базене, отворене терене за тенис и фудбал, ресторан воденицу, као и праву воденицу, чији власник, нажалост, у време наше посете није био ту.

Изворска вода, иначе, користи се за лечење реуматских, неуролошких и гинеколошких обољења. У здравствене сврхе, користи се и пелоид – лековито блато из потока који тече кроз саму бању.

Око 18:00 часова наставили смо пут Младеновца и путовање, дуго око 300 км, завршили у 20:10 часова.

Какво је расположење владало међу ученицима, најбоље говоре песме које су се у последњих сат времена путовања чуле из грла уморних али очигледно, задовољних путника-намерника.

Сви су били једногласни утоме да је излет у потпуности успео, да смо видели и чули много тога занимљивог и да смо сви пожелели да што пре кренемо у нову авантуру.

Дарко Јовановић, наставник географије

НОЋ ВЕШТИЦА У МЕЂУЛУЖЈУУ!

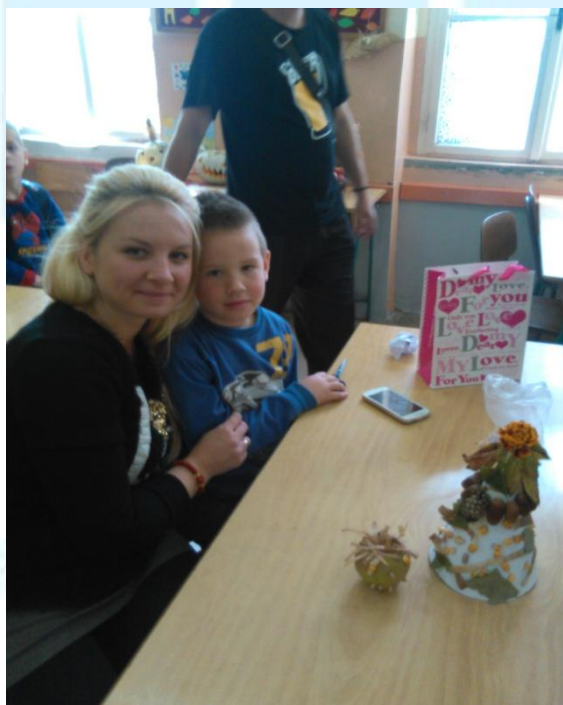
Ноћ вештица по келтском календару означава почетак нове године – крај лета и жетве и улазак у хладну зиму. Била је то прилика да 24. октобра окупимо родитеље најмлађих ђака – првака, стваралачки се поиграмо јесењим плодовима и припремимо декор за маскенбал.

Ужурбано, радосно, раде веште руке.

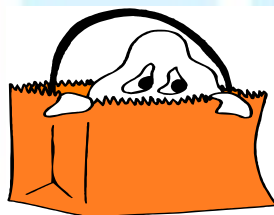

Мисао се претаче у готово дело: маску, капу, огрлицу, наруквицу, човечуљка, слепог миша, насмејану тикву.

Тикве, страшне и чудне, и корпа сласног воћа опточене нискама од зрневља и ситних плодова - јесења фантазија у учионици првог разреда.

Другаци припремају незаобилазне пратиоце ноћи вештица – пауке и слепе мишеве и шаљу их у страшни ноћни јуриш.

Трећи разред осмислио је и изradio чудновате маске на штапу – вештице, принцезе, мачке, духове, зомбије, вампире.

Најстарији, четвртаци, на пано су поставили своје ликовне радове.

Сви ученици, маштовито костимирани, са шминком на лицу, певали су традиционалне песмице, тражили послатицу и претили смицалицом (“trick or treat”), говорили рецитације, ишли у потрагу за тиквом, играли се пантомиме, служили слаткишима.

А након маскенбала и упознавања једне друге културе, ученици су се спремно вратили својој – православној и славили апостола Св. Луку.

Силвана Станимировић, наставник енглеског језика

ТИМСКИ ЧАС, ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК И ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Тимски час, повезивање градива француског језика и физичког васпитања одржан је крајем октобра у одељењима VIII₃ и VIII₄.

Лепа и занимљива тема привукла је пажњу и ученика и наставника: „Велики голмани српске и француске репрезентације“.

Наставници Тања Мојсиловић, Виолета и Љубинко Гацић припремили су пано са великим голманским именима, као што су: Владимир Беара, Милутин Шошкић, Ивица Краљ, Иго Лорис (Hugo Lloris), Фабјен Бартез (Fabien Barthez), Грегори Купе (Grégory Coupet)...

Наставници су представили ученицима изабране голмане и истакли понеку занимљивост из њихових живота. Ученици су се укључивали у разговор и радо коментарисали. Наравно, поменути су и други, значајни, светски познати голмани, које ученици познају из прича својих ујака, стричева, комшија... Оливер Кан, Том Бенкс, Пјер Луиђи Буфон...

„Међу нашим ученицима има талентованих фудбалера који ће можда једног дана имати прилику да свету покажу свој таленат, као што је Немања Стојановић“, закључио је час наставник Љубинко.

Тања Мојсиловић, наставник француског језика

НОВОГОДОШЊИ СПОРТСКИ МАСКЕНБАЛ У ОШ „КОСТА ЂУКИЋ“

Новогодишњи спортски маскенбал одржан је у понедељак, 29. децембра 2014. године, у 12 сати, у сали, према следећем програму:

1. ОЛИМПИЈАДА у интерпретацији Елеоноре Јаредић (припремила Марина Благојевић, учитељ)
2. ПЈЕР ДЕ КУБЕРТЕН у интерпретацији Анђелије Стевановић, Војина Лазаревића, Вељка Миливојевића, Николе Парлића, Душана Ћирковића и Димитрија Давидовића (припремиле Марина Милојевић и Маријана Петровић, библиотекар)
3. РВАЊЕ ГРЧКО-РИМСКИМ СТИЛОМ у интерпретацији Кристине Живановић (припремила Виолета Јовановић Газић, професор физичког васпитања)
4. ТАЊА ПЕТРОВИЋ у интерпретацији Марије Радосављевић (припремила Марина Милојевић, библиотекар)
5. НАТАЛИЈА ЈУРЧЕНКО у интерпретацији Марије Царичић (припремиле Виолета Јовановић Газић, професор физичког васпитања и Маријана Петровић, библиотекар)
6. РИТМИЧКА ГИМНАСТИКА у интерпретацији Милене Стевановић (припремила Виолета Јовановић Газић, професор физичког васпитања)
7. АНА ИВАНОВИЋ И НОВАК ЂОКОВИЋ у интерпретацији Ане Стојковић и Бојана Павловића (припремила Марина Милојевић, библиотекар)
8. MEET OUR SPORTS HERO у интерпретацији Зорице Митровић, Вељка Павловића и Алексе Терзића (припремила Марина Кастратовић, наставник енглеског језика)
9. МАЈКЛ ФЕЛПС у интерпретацији Вука Богдановића (припремила Марина Милојевић, библиотекар)

10. ИГРАЈ И ПОБЕДИ у интерпретацији ученика II разреда матичне школе (припремиле Весна Ранковић, Марија Вујић и Емилија Мијаиловић, учитељи)
11. КРИСТИЈАНО РОНАЛДО у интерпретацији Тодора Тановића (припремила Марина Милојевић, библиотекар)
12. КОМЕНТАТОРИ у интерпретацији Ђорђа Петровића и Стефана Станисављевића (припремила Марина Благојевић, учитељ)
13. GREGORY COUPET – UN GARDIEN DE BUT у интерпретацији Јована Матејића (припремила Тања Мојсиловић, професор француског језика)
14. ГОЛМАН у интерпретацији Павла Мијаиловића и Јована Крстића (припремиле Марина Милојевић и Маријана Петровић, библиотекар)

15. НАВИЈАЧИ: СРЕЋНА НОВА у интерпретацији ученика VII₂ (припремиле Виолета Јовановић Гаџић, професор физичког васпитања и Маријана Петровић, библиотекар)

Музички оквир и озвучење обезбедио је професор музичке културе, Јован Николић.

Најуспешнији учесници, Елеонора Јаредић са најуспелијим костимом и Павле Мијаиловић и Јован Крстић, најуспешнији интерпретатори, награђени су приликом светосавске прославе.

Избор најбоље маске и интерпретације извршио је трочлани жири: Виолета Јовановић-Гаџић, професор физичког васпитања, Маријана Петровић, библиотекар и Јован Николић, професор музичке културе.

Маријана Петровић, библиотекар

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА СВЕТОГ САВЕ У ШКОЛИ У ВЕЛИКОЈ ИВАНЧИ

Прослава школске славе почела је јутарњом литургијом у сеоској цркви. Након причеста, извођења химне Светом Сави и рецитовања ученика млађих разреда, подељени су пакетићи. Затим је дружење настављено у просторијама школе, где су ученици виших разреда први пут били у прилици да учествују у квизу Светосавска свезналица, на предлог наставнице српског језика, Бојане Пришуњак, а по угледу на Музички тобоган. Квиз се састојао од питања из географије, историје, биологије, енглеског и српског, приказивања физичких способности, рецитовања, имитација и писања песама на тему Светог Саве. Ученици су имали задатак да поред знања покажу и спретност у брзом писању јер су тачни одговори бележени на папирима. Екипа која би прва подигла папир са тачним одговором добијала је највише бодова. У такмичењу је учествовало осам екипа са по четири члана које су чинили ученици различитих генерација. Две најбоље екипе пласирале су се у финале и на крају је победничка екипа награђена слаткишима.

На основу реакције ученика и наставника који су присуствовали овом узбудљивом надметању, сигурни смо да ће овај квиз прерасти у традиционално светосавско такмичење.

Победничка екипа у квизу Светосавска свезналица: Маша Поповић VII₅, Лазар Танасковић V₅, Невена Алексић VI₅ и Марија Бојичић VIII₅.

Марина Милојевић, библиотекар

НАШИ РАДОВИ

ДИСТАНТ ЧАРМ

Двадесет седмог месеца септембра,
око подне, у дванаест и кусур минута,
нешто ме жигнуло у леву страну ребра,
да се окренем у правцу пута.

Скренуше опел сива кола,
а за куку закачена приколица бела,
помислих да терају неког вола,
кад залајаше наша четири кера.

У души, обузе ме срећа,
али била је она још већа,
кад из приколице пастув завришта
и од узбуђења моје срце запишта.

Срећом, нађе се ту и прозор мали,
па погледах, а тамо има шта да се види.
У приколицу би два пастува стали,
али и овом се душа диви.

На челу шара у облику крста,
тата хоће да се зове Крста,
али Маја и песник овај не желимо,
јер он има уметничко име, тако мислимо.

Оњуши он терен свој,
низ њушку му цури зној,
па поче по њиви да трчи,
кад за њим земља само пршти.

Удари чифте неколико пута.
Направи круг стотину пута,
па врштати јако поче
као да је мало слонче.

Видесмо га како од радости скаче
и како поносно каска.
Осмеси нам се по лицу каче
и нестаје тужна маска.

Ево, већ се привикао на нас,
али неће да удари у кас.
Хоће само за своју душу,
и само убацује храну у гушу.

Мирјана Марковић VIII₅

II место у категорији VII и VIII разреда на литерарном конкурс *Лепо је волети* ДКЦ-а

СВЕТСКИ ДАН НАСТАВНИКА

Светски дан наставника, 5. октобар, обележен је у нашој школи литерарним конкурсом на тему *Мој омиљени наставник*. Из мноштва радова које су наши ученици писали о својим наставницима изабрали смо, наградили и похвалили следеће радове.

Мој омиљени наставник

Велики део свог детињства проведемо у школи уз другаре и наставнике. У току недеље неке наставнике срећемо чешће од других, па хтели ми то или не временом их веома добро упознамо. Међутим, није то једини разлог. Постоје неки људи које на први поглед прихватимо, а затим и заволимо. Такве људе никад не заборављамо. Они су наши сапутници на стази званој школовање.

Наставница која на мене оставља најјачи утисак и о којој најчешће причамо моји вршњаци и ја јесте наставница српског језика Славица. Спомињемо њен приступ свакоме од нас, а он је правичан и према свакоме исти. Док нас подучава многим тајнама свог предмета, увек нам указује на наша, али и своја животна искуства која су у вези са темом о којој нам тренутно говори. Њени часови ме увек подстичу на размишљање о правим животним вредностима, па после њих правилније расуђујем и јасније гледам на живот. Морам вам признати да такве савете нисам успела да пронађем ни у једном свом уџбенику. Управо ми се та њена воља да нас од срца посаветује код ње највише и допада. Наставница Славица разуме наше године, нашу потребу да сањаримо, али исто тако непогрешиво зна какве су могућности сваког од нас. Она познаје посебности сваког свог ученика и дубоко их уважава. Због таквог присног односа према својим ђацима који не поседује сваки наставник из ње увек зрачи љубав према нама, ученицима са којима ради. Труди се да свој посао обавља најбоље што може и, верујте ми, мислим да у томе потпуно успева. Зато јој ученици пре или касније узвраћају истом мером и науче да цене њен рад. Попут сваког људског бића није ни она увек расположена, а често је и болесна, али то никад не преноси на нас. Кад крочи у учионицу, за њу постојимо само ми. Спремна је да нам помогне у сваком тренутку. Топла је и срдачна, права особа од поверења. Волим њена предавања и уживам док их слушам, јер она уме да учионицу обоји свим бојама у само неколико реченица.

Наставница Славица Берисавац поседује најлепше особине које може да има један наставник, али и човек пре свега. Дивим јој се због свега наведеног. Осетим често велику жељу да у себи препознам и развијам све оне вредности о којима нам предано прича, а које и сама поседује. За мене она је прави пример човека у каквог једног дана, уз много рада и труда, желим да израстем. Хвала јој на томе.

Кристина Стојчетовић VII₄

Мој омиљени наставник

Када сам пошла у пети разред, упознала сам много нових наставника, али једна наставница је од првог тренутка на мене оставила најјачи утисак. То је наставница српског језика и мој одељењски старешина.

Зове се Габријела Марић и за мене је она најбоља наставница. Не тражи она да се само пуно учи, већ и да се пажљиво слуша на часу. Воли да нам све лепо објасни и срећна је кад на часу лако схватимо неку лекцију. Труди се да нам олакша сваки задатак у школи. Многи су ми причали да је вома строга, али када сам је упознала, схватила сам да то није тачно. Ако урадимо нешто погрешно, не виче на нас него на миран начин то реши са нама. Кад се уплашим контролног задатка, довољан је један њен осмех да страха нестане. Воли да се шали. За ово кратко време колико је познајем сматрам да је најбоља наставница не само зато што ми је српски језик омиљени предмет већ и због њене добротe и племенитости. Сваког дана је насмејана. Растужи се кад неко од нас добије лошу оцену, јер сматра да је и то део њене одговорности. Други наставници се не труде толико као она да нам буде лепо у школи. Она чини да нам сваки тренутак проведен у школи не буде досадан већ забаван и посебан.

И други наставници су добри према нама, али наставница Габријела је тако добра и брижна да је ниједан други наставник не може заменити. Она је једноставно посебна.

Анђела Исајловић V₁

Мој омиљени наставник

Много сам размишљала о ком наставнику бих писала. Сваки наставник има своје врлине и мане, нешто што се нама ученицима свиђа или не свиђа. Постоје предмети које волим више од других. Можда је то баш због наставника, због начина на који предаје или његовог опхођења према ђацима.

Моја омиљена наставница је Данијела Тоскић која предаје историју. Она је веома посвећена свом послу. Када предаје лекцију, покушава да нам што боље објасни нове појмове. При томе често користи нешто из учионице. Тако смо ми ученици стављени некад на место владара, некад смо мајстори, а некад кметови. Све то она ради како бисмо лакше запамтили оно што предаје. Више воли да учимо нешто ново него да нас пропитује. Када обнављамо градиво, лошије ученике подсећа на то какву су улогу имали на предавању и тако из њих извлачи максимум који награђује позитивном оценом. Увек је спремна да нас посаветује и помогне нам. Стално нам прича како морамо да будемо пажљиви на часу, јер се тако највише запамти. Говори нам да се дисциплина и рад на часу оцењују. За високу оцену потребно је да повезујемо догађаје и да самостално закључујемо, што уз нашу наставницу и није тешко.

Сваки наставник је посебан на свој начин. Има још драгих наставника који су ту да нас науче и усмере на прави животни пут, али ја издвајам омиљену ми наставницу Данијелу.

Исидора Иванишевић VII₄

Мој омиљени наставник

Нисам од оних који воле наставнике због предмета које предају или оцене коју имају. Све наставнике ценим због труда који улажу у нас. Ипак, увек су се издвајали они чији час једва чекам. У мом случају постоји неколико наставника чије часове са нестрпљењем ишчекујем, али за ову прилику издвојила бих наставника Милорада Јовановића.

Овај високи, крупни човек предаје енглески већ дуго у нашој школи. Предавао је енглески језик и мом тати и мојој мами, а сада и мени. Енглески је предмет који ми најслабије иде. Међутим, наставник је својим шалама и ведрим духом учинио да заволим енглески језик и почнем више да учим. Наставник Милорад уме да буде и веома строг. Када се само сетим колико ме је пута болела рука од писања лекција због наших несташлука. Иако ми је Милорад један од омиљених наставника, то се не може рећи и за његове контролне и писмене задатке. Они су тешки и траже много знања како би се на крају добила петица. Колико год наставник био строг током године, на крају увек скоро сви имају позитивне оцене. Позната је његова реченица: *Ради домаћи, буди миран на часу и имаћеш два*. Сви кажу да је седми најтежи разред. Ако попустим у школи, бар имам загарантовану двојку из енглеског. То се зове срећа!

Да су сви наставници као Милорад и малобројни попут њега, школа би нама ђацима била много занимљивија.

Невена Славчев VII₃

Ана Петровић VI₁, Калемегдан

1. награда на конкурс за најуспелију фотографију са пешачења

ДЕЦА ИЗ ВЕЛИКЕ ИВАНЧЕ

Познајете ли, Господине,
децу из Иванче?
Велике Иванче!
Локне су им од чисте вунице,
а образи од јагода шумских.

Кад звоно зазвони
јуре у колони свој детињи сан:
мали телефон, слику на фејсбуку.
Скривају у зеницама чежњу и муку,
на очевом имању, у мајчином крилу,
крај дединог штапа, од бабине пређе,
у чизмице на туфне, светлосмеђе.

Знате ли, Господине,
чија су деца из Иванче?
Из Велике?
И овај пресек скупова на врху хипотенузе,
из писменог петице и сузе,
чије су?
Куд ће они са словом о љубави?
Да ли имате сазнање?

Кад посадим врт,
не будите шкрт
да признате да имам најлепшу башту.
Да Вам је да имате њихову машту,
да промените свет:

Коров – да се спали,
Извор – да се чисти!
Можда ћемо некад опет бити исти
ко деца из Иванче
Велике.

На плећима терет од књишкога знања.
Под плећима душа од златнога здања.

Кад звоно зазвони
јуре у колони свој детињи сан:
да су и они Ваша деца,
да су и они наша деца.
Велика деца из Иванче.

Бојана Пришуњак, наставник српског језика и књижевности

КАП КРВИ

Усређите некога,
разведрите му лице,
јер много су важне,
верујте, ситнице.

И кап је крви довољна
да болест неку спречите.
Будите хумани и храбри
и друге тако лечите.

Кад некоме поклон
од срца дате,
лепо се осећате,
ви то добро знате.

Па зато помозите,
дајте мало крви,
будите срећни
и будите први.

Свако добро дело,
брзо ће се вратити,
срећа у животу,
још више ће вас пратити.

Тако мало крви,
много ће да значи,
вредеће некоме
да постане јачи.

Ма ко да то био,
помоћи му треба,
јер њему ће значити,
много, све до неба.

Осмех на лице,
опет ће му доћи,
у живот пун среће,
сам ће поћи...

Кристина и Анђела Срећковић V₁

1. награда на литерарном конкурсy Црвеног крста *Крв живот значи*

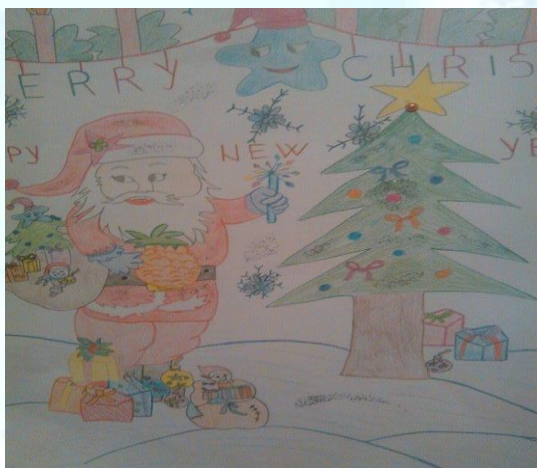
ПРОЈЕКТ COMPETITION 2015

Издавачка кућа *Oxford University Press* расписала је ове године међународни конкурс *Project Competition 2015* за ликовне радове ученика на тему *Festivals* (Празници). Ученици издвојених одељења у Међулужју, Марковцу и Кораћици прихватили су учешће на конкурс са великом радошћу и ентузијазмом. Након дискусије и измене сугестија о теми, техникама и материјалима за израду пројеката, ученици су приступили раду. Читав пројекат урадили су руком - цртањем, бојењем и употребом различитих природних материјала - сламе, воска, љуски од јаја, гранчица јелке. Користећи светлуцаве материјале нагласили су посебну радост и дух празника.

Ученици су представили новогодишње, божићне и васкршње празнике, али и традиционални британски празник *Halloween* (Ноћ вештица) као и замишљене празнике - *Fruit Festival* (Фестивал воћа) и *Creatures Festival* (Празник чудовишта).

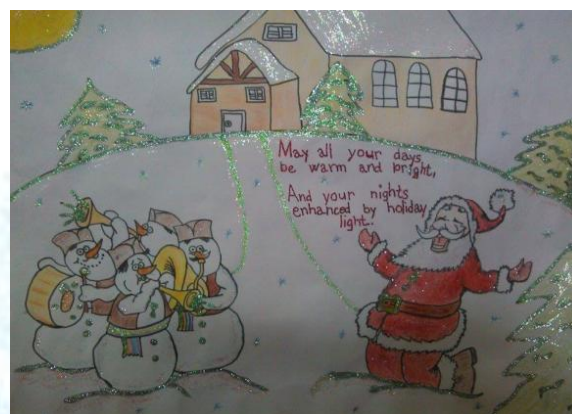
Учешће у такмичењу поздравили су и родитељи подстичући своју децу да се састану и раде у групама чак и у својим домовима током зимског распуста. Преданим радом створено је девет групних пројеката чије су фотографије електронски послате на адресу *Oxford University Press*.

Према речима чланова жирија, ученици, аутори пројеката, демонстрирали су чаробну лепоту маште и моћ посвећеног рада.

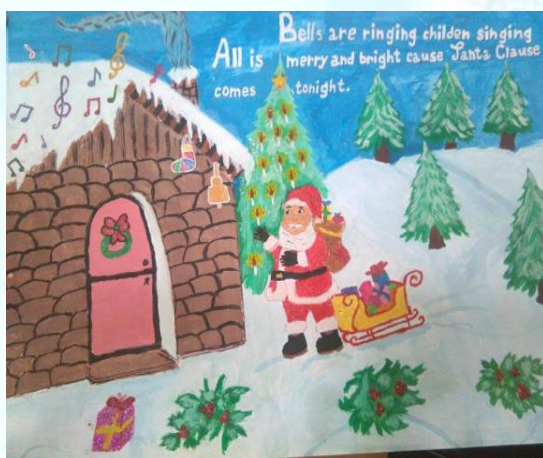
Лара Ристић, III₃Милица Јовановић,
Ана Михаиловић,
Исидора Милошевић,
Вељко Мирић III₃

Ана Савић III₃

Андријана Мирић,
Катарина Костић III₃

Марија Орловић,
Ђорђе Јанковић,
Стефан Младеновић III₃

Ања Гајевић II₆,
Михаило Срећковић IV₆

Анастасија Митровић, Ивона Игњатовић,
Тамара Божанић, Симона Стаљетовић,
Душан Јанковић III₃

Наталија Стојановић,
Александар Крстић,
Лука Крстић III₃

Исидора Живковић,
Маријана Кузмић III₄

Јовановић Марко IV₄

Силвана Станимировић, наставник енглеског језика

„Бебе од брашна“

Роман „Бебе од брашна“ написала је Ен Фајн, аутор бројних запажених дела за децу и одрасле. Године 2001. добила је награду за достигнућа на пољу дечје књижевности.

У овом роману се говори о одељењу проблематичних ђака које бива укључено у школски експеримент да брине о врећама брашна као о правим бебама. У почетку многи ученици сматрају да ће овај задатак успешно обавити, без много муке, али временом увиђају да то уопште није лако. Један од ученика, главни лик романа, Мартин Сајмон, кроз бригу о брашну почиње да схвата пожртвованост своје мајке и проблеме са којима се она суочила након што је остала сама са својом бебом. Такође, почиње да разуме страхове са којима се сусрео његов отац и налази снаге да му опрости. Ауторка овог дела дочарала је лепу и занимљиву тему, која је блиска савременој деци, описујући одрастање, несташуке, али и позитивне промене које се дешавају. Нарочито је занимљиво како један неозбиљан и неодговоран дечак може схватити муке и проблеме родитељства, што посебно илуструје део из дневника: „Ужасно време је дошло! Мислио сам да је моја беба од брашна грозна, али наше комшије имају једну праву и она непрестано плаче...“ Оно што даје додатну лепоту овом роману јесу и илустрације које су веома лепе и одлично уклопљене у текст.

Овај роман бих топло препоручила свима, јер нас ауторка на забаван начин учи да су промене на боље увек могуће, кроз рад, пожртвованост и разумевање других.

Милица Милојевић VII₅

Најоштрије перце у категорији књижевна критика на такмичењу *Оштро перце*

Сара Мијаиловић I₈, Портрет Бранка Ћопића
Најоштрије перце у категорији ликовних радова у обележавању 100 година од рођења Бранка Ћопића на такмичењу *Оштро перце*

Из дубина Мртвог мора (приказ филма «Ко то тамо пева»)

Режија Слободана Шијана, редитеља који се сматра једним од најбољих на Балкану, и сценарио Душана Ковачевића допринели су да комедија „Ко то тамо пева“ нађе своје место међу култним филмовима. Премијерно је приказана 1980. године, док је инспирација нажалост нађена у стварном догађају. Уз ефикасан рад глумачког тима, тадашње југословенске глумачке елите, овај филм је снимљен за само 21 дан!

Када их судбина доведе у аутобус, група од десетак људи креће на пут до Београда, потпуно несвесна трагедије која их тамо очекује. Већ на самом почетку филма осећа се тензија међу путницима, управо зато што су сви нетолерантни према другима. Међутим, прекретница за општи хаос је тренутак када путници схвате да је главни пут блокиран, те да ће морати да иду заобилазним, који је уједно и доста дужи. Тада сви отворено показују своју праву природу, што доводи до нових конфликта и проблема.

Главни лик је особа која је део аутобуса претворила у фарму за прасиће. Он је власник аутобуса којег је радно место, насупрот логици, напунило самопоуздањем, те се кроз читав филм понаша апсолутистички. У једном тренутку све мора да буде по прописима, већ у следећем је „Коме се не свиђа, може и пешке“, притом марећи искључиво за своје интересе. Морал га не карактерише, те не чуди да се према послу односи неодговорно.

Пажњу држи широк спектар ликова. Примећујем да већина ликова дели једну исту особину: разметљивост. „Не могу се ја тако лако удавити“ изјавио је Брка, док ће деда тврдити да нема новца за карту само док га не прогласе сиротињом. То нам само говори да је углед у том времену био вредност већа од осталих, ма колике границе оне достизале. Иако им чак ни имена не знам, сазнао сам доста више о споредним ликовима у овом него у другим, дужим филмовима.

Намера редитеља је да на занимљив и помало ироничан начин прикаже друштво оног времена и да га упореди са временом настанка филма, да фрустрације свог доба искаже филмом. Сматрам да је у томе потпуно успео. Забрињавајуће је да је чак и данас, 74 године након времена догађаја, менталитет људи сличан оном из филма. Ликови су од почетка до краја исти, уопште се нису мењали, баш као и наше друштво, па им је наступио трагичан крај. Поручује ли нам то редитељ да је дошло време за крупне промене или да и нас чека сличан завршетак?

„Вози Мишко!“ легендарна реченица, производ је Ковачевићеве драматуршке вештине. Аутобус је једноставан и генијално разрађен симбол, јер улогом средства које ће окупити људе, он је и део свакодневног живота, те је подложен променама у сусрету са проблемима какве смо и сами осетили на својој кожи. Све нам је дочарано кроз детаље и тражи сложену анализу како би се уочила поента, док је главни догађај само потпора. Тако је на пример сцена када Брка пада са моста остала у сенци кондуктерове реакције „Није га нико гурнуо, идемо даље“. Тих детаља има много, а приметио сам да су неки и скривени!

Све изгледа реалистично, иако је у стварном животу тако нешто готово немогуће.

Чар филма и оно што је на мене оставило најјачи утисак управо је симболика. Удубљујући се, схватамо да заправо ништа није онако као што изгледа!

Глумци су мислили да им је ово најгори филм у животу, а испоставило се супротно. Гледањем филма нећемо побећи из реалности, сагледаћемо је из другачије перспективе! Детаљи својом симболичном природом очаравају,

перфектно се уклапајући у причу. Филм ме је подстакао да мислим о темама попут ненапредовања нашег друштва, вредностима које данас владају у Србији и хоћемо ли се икада променити, што ми га је примакло срцу. Мислим да је филм оправдао сва признања, те га препоручујем свим тинејџерима и старијима јер, колико год пута да га одгледамо, никада нећемо успети да уочимо све детаље.

Марко Ракић VIII₂

Најозбиљније перце у категорији филмске критике на такмичењу *Оштро перце*

**Ђопић као дечак - Милица
Милановић I₈,
Најхрабрије перце у
категорији ликовних
радова у обележавању 100
година од рођења Бранка
Ђопића на такмичењу
*Оштро перце***

Вечита авантура (Приказ романа „Соломонов прстен“)

Легенда о Бартимеју се наставља! Овог пута, Џонатан Страуд нам открива тајне Бартимејеве прошлости. Зато су љубитељи фантастике жељно ишчекивали 2012. годину, када је ова књига објављена. Издавач српског превода је „Одисеја“.

У свету моћи и богатства владају другачија правила. Тамо су политичке интриге свакодневница, док борба добра и зла вечно траје. У тај свет умешани су и демони, бића чији животи зависе од воље њиховог господара. Да би се вратили у сопствену димензију, демони морају одређено време одано служити чаробњацима, што се често може одужити, а по правилу – демони само треба да извршавају задатке и трпе неправду. Шта се, међутим, дешава када чежња за слободом превагне, те се правила прекрше?

Време владавине Соломона је златно доба Израела и, као и сам град Јерусалим, обележено је аристократском атмосфером. Извор Соломонове моћи је његов чаробни прстен, страх и трепет за смртнике и демоне. Чак ни то није зауставило Бартимеја, демона средњег ранга по моћи, да се бунтовнички понаша. Иако својим непромишљеним поступцима упада у невоље и иритира своје господаре, прави проблеми настају тек када Бартимеја призове Асимира, ратница изразите лепоте, да јој помогне у готово немогућој мисији – украсти Соломонов прстен.

У једном тренутку моћни Феникс, већ у следећем носорог у сукњици, Бартимеј је главни јунак романа. Тврдоглав и пун самопоуздања, не оклева кад треба да осуди оно што му смета. Емоције изражава сатиром. Због тога ћете имати утисак да је он ваш пријатељ, а не демон на којем је да спасе свет. Бартимеј зрачи сопственом харизмом, која правда све његове несташлуке, због чега је тешко не волети га.

Иако на први поглед тако не изгледа, роман отвара и озбиљне моралне теме. Свако ко је иоле моћан, чезне за још већом славом и богатством, не марећи за средства ни за последице. Ту се јављају и они добри, честити људи, попут Соломона и Асимире, који су нажалост наивни, те не чуди што су подложни сплеткама других. Под њиховим утицајем и Бартимеј показује да је, поред свега што ради, његово срце ипак чисто. Он несебично ризикује живот не би ли спасао Израел од Кабиних злих намера. Асимира је учила ову његову промену. „Ти заправо уживаш у свему овоме“, рекла је. На крају преживе само они који су одолели свим искушењима, што улива наду и буди веру.

Роман издваја узбудљив и комичан стил. Бартимеј константно током другог, а често и током осталих делова, преузима улогу приповедача, тако да је стварност сагледана из угла једног демона. Када приповедање тече у трећем лицу, фокус је на Асимири и њеним поступцима. Хумор је у контрасту са мистериозном атмосфером романа, али је не ублажава. Како би употпунио радњу, а да притом не скрене са теме, Страуд занимљиве детаље (историјске чињенице или Бартимејеве коментаре) смешта у фусноту, што мени изгледа као још једно од креативних решења. Управо ти детаљи су срж романа и остављају на мене најјачи утисак.

Од прве стране ћете се заљубити у роман. Ова књига се својим порукама издваја од других авантуристичких романа. Пуна је магије, мистерија, хумора и неизвесности... Мене је испунила топлином и помогла ми да оптимистичније сагледавам живот. Страудову машту и његов хумор срдечно препоручујем. Његово време тек долази – у то сам уверен.

Марко Ракић VIII₂, Најталентованије перце у категорији књижевна критика на такмичењу *Оштро перце*

„МИСЛИША“ 2014/15. ГОДИНЕ

Математика је, по мишљењу многих, један од најтежих предмета у току школовања. Основни разлог због којег се постижу слабији резултати у односу на друге предмете јесте што ученици са таквим предрасудама полазе у школу. Због тога је веома битно да се ослободе тог страха већ на самом почетку и да се упознају са занимљивом страном математике. На тај начин моћи ће да прихвате и оне мање занимљиве чињенице које су саставни део сваког предмета. На сву срећу то је препознао наш колега, сада у пензији, Станиша Марковић, који је нашу школу укључио у републичко такмичење „Мислиша“ у организацији Математичког друштва Архимедес. Ово није класично такмичење које подразумева рангирање успешних ученика на првом, другом и трећем месту и пролазак на школском, затим градском и републичком нивоу, већ је конципирано тако да се учешће дозволи свим заинтересованим ученицима, а затим њихов труд награди сертификатима и свескама, док они са високим бројем бодова добијају дипломе, похвале и књиге са задацима са такмичења из претходних школских година, и на тај начин сви учесници буду награђени. У овом такмичењу учествују ученици од другог до осмог разреда решавајући двадесет пет задатака, а оно што нарочито привлачи ученике да се пријаве јесу и посебни типови занимљивих задатака који су осмишљени тако да код деце развијају способност логичког мишљења и закључивања. Погодни су и као припрема другачија за такмичења која их очекују у даљем школовању.

У нашој школи „Мислиша“ се у континуитету одржава већ годинама. И ове године, 12. марта, такмичење је окупило укупно деведесет осморо ученика из матичне школе и седам издвојених одељења. На почетку помало уплашени, почевши да раде задатке, убрзо су се ослободили и заронили у магични свет математике. На крају су предавали своје радове са оним препознатљивим такмичарским жаром у очима. Проблеми организационе природе, који су саставни део сваког пројекта, губе на значају пред задовољством деце и одличним резултатима које ученици остварују из године у годину. Посебно треба похвалити ученике другог разреда, с обзиром на то да први пут учествују у неком такмичењу.

Ове године највећи број бодова у нашој школи остварили су следећи ученици:

Матеја Кузмић (IV разред, 3. награда)

Похвале:

Ана Савић (III разред), Константин Стојковић (III разред), Реља Тодоровић (III разред), Сара Анђелковић (IV разред), Михаило Лучић (V разред).

Ако се узме у обзир број деце, која се сваке године у све већем броју пријављују, и њихово распитивање за ово такмичење већ у септембру, са задовољством можемо рећи да смо део једног занимљивог и корисног пројекта који има за циљ да окупи љубитеље математике, да их подстакне да и даље уче и развијају своју љубав према овом предмету и, можда, једног дана израсту у озбиљне математичаре који ће успети да реше квадратуру круга, чувену математичку мистерију.

Божидар Милановић, наставник математике

ПРОЈЕКАТ „ДАНИ СЕЋАЊА“

*„Ако немам довољно талента да пишем књиге или за новине,
могу увек да пишем за себе“*

Ана Франк

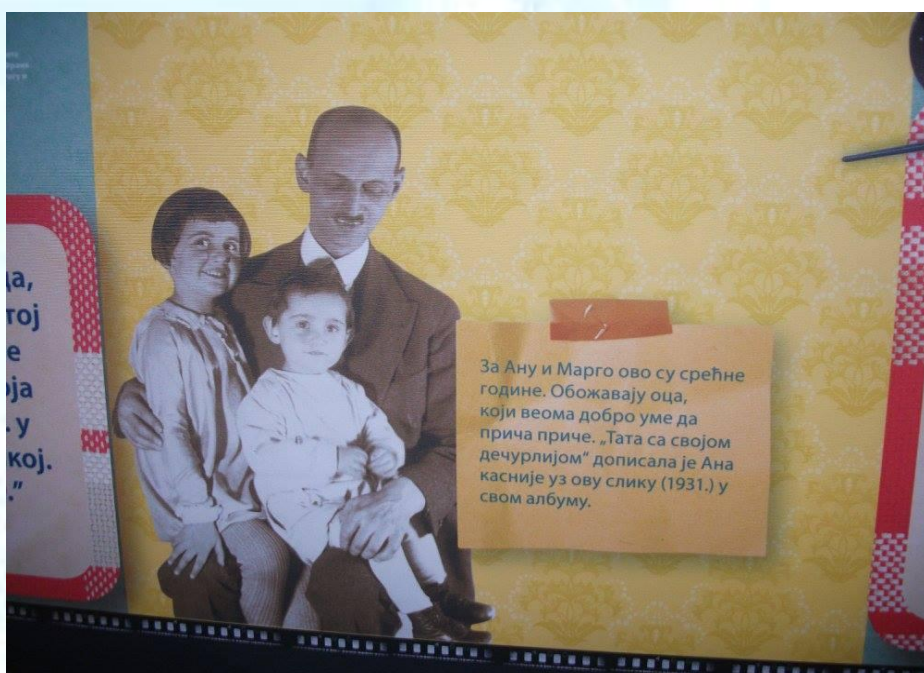
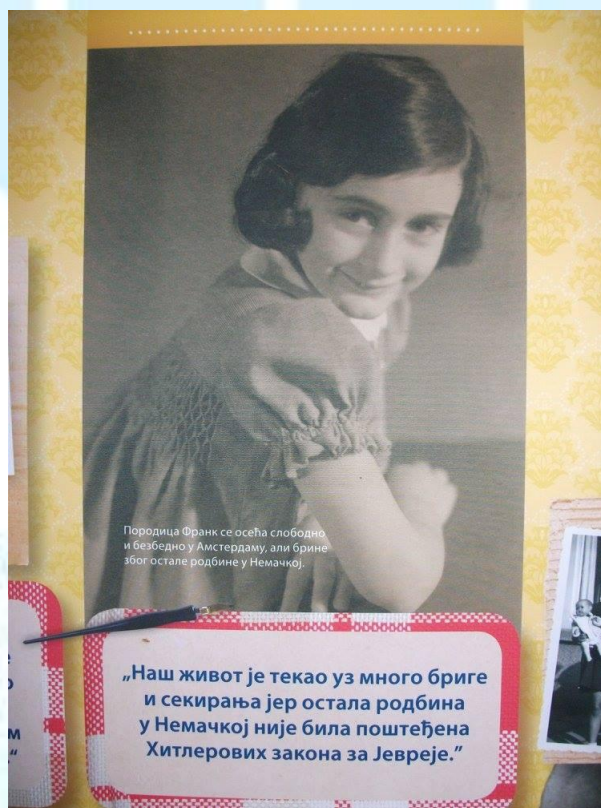
Ученици ОШ „Коста Ђукић“ 6. априла 2015. године имали су част да посете изложбу и учествују у радионици „Читамо и пишемо са Аном Франк“ која је организована у ОШ „Момчило Живојиновић“ у оквиру пројекта „Дани сећања“!

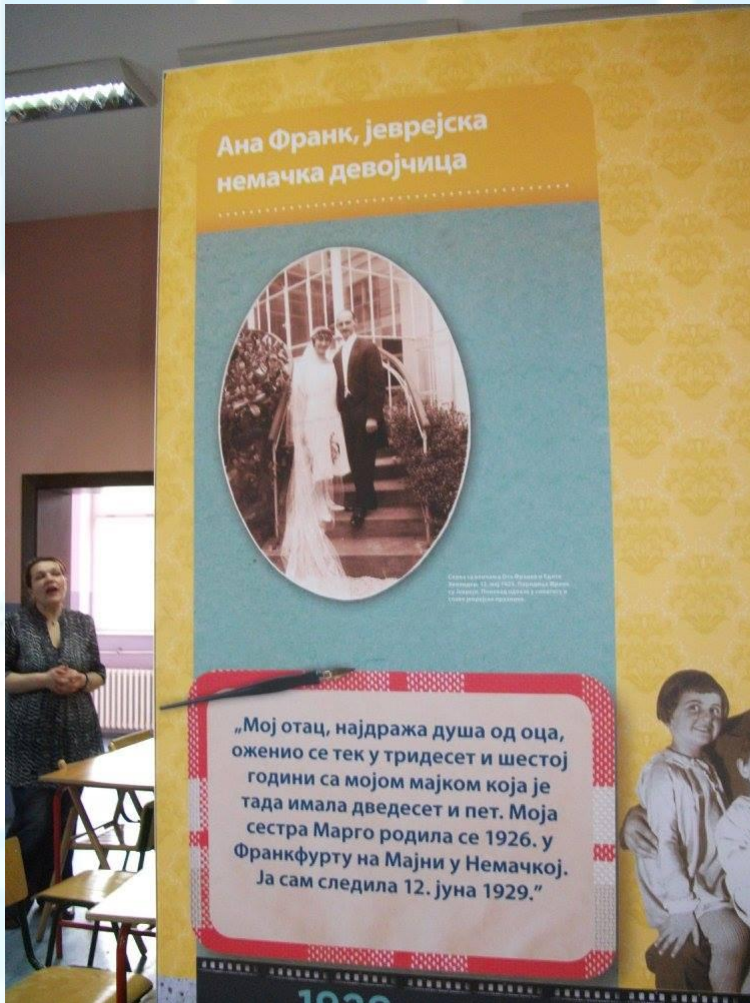
Пројекат „Дани сећања“ осмишљен је тако да, користећи књижевна дела и литературу о Другом светском рату, експерти Ане Франк из Амстердама, Народне Библиотеке Србије и међународне мреже Тераформинг из Шведске и Србије, у сарадњи са другим институцијама и сарадницима из Србије, раде на креирању педагошких материјала који ће дати нове едукативне садржаје важним Данима сећања. Пројекат је подржала Међународна алијанса за сећање на Холокауст IHRA (International Holocaust Remembrance Alliance).

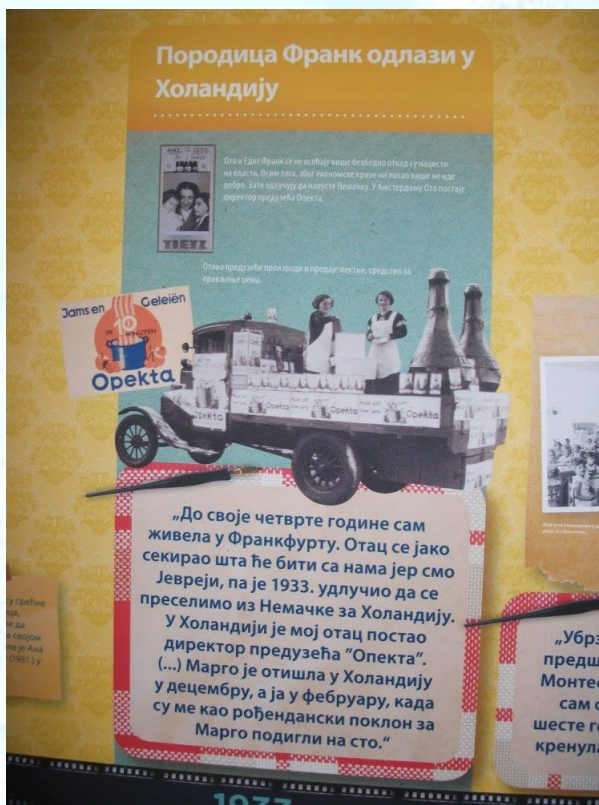
У оквиру самог пројекта током 2014/15. године у Србији се реализују радионице „Читамо и пишемо са Аном Франк“. Полазна тачка у реализацији радионице је изложба, која је специјално дизајнирана за младе и пружа преглед живота породице Франк. Поред тога, изложба се фокусира на Анин таленат за писање. Циљ радионице је да њени учесници у потпуности схвате време, догађања и неговање културе сећања на холокауст, али и на страдање породице Ане Франк.

Изложба посвећена животу Ане Франк

Ученици су показали велико интересовање за живот Ане Франк

Вредно су испуњавали своје радне листове, користећи као извор изложбене паное

Наташа Костић, наставник историје у ОШ „Момчило Живојивић“, домаћин изложбе и радионице

Данијела Тоскић и Наташа Костић

Наташа Костић и Борка Лазич

Данијела Тоскић, наставник историје

„ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА“ И „ОШТРО ПЕРЦЕ“

Захвалница Друштва школских библиотекара Србије Основној школи „Коста Ђукић“ за учешће у Оштром перцету

информатичку, информациону и медијску писменост. Ове године ученици су читали књиге ИК „Одисеја“ на основу којих су писали критичке приказе, израђивали трејлере и плакате, док је једна група учесника у овом пројекту одабрала да, у оквиру обележавања стогодишњице од рођења Бранка Ћопића, црта портрете, пише критичке приказе Ћопићевих дела, израђује стрипове, сликовнице, квизове, пише песме, драматизације, изводи представе. Ученици осмог разреда и средњошколци имали су прилику да се први пут окушају у филмској критици. На Завршном сусрету Оштрог перцета, који је одржан 2. априла у Америчком кутку, подељене су захвалнице и похвалнице за учеснике у пројекту, а дипломе и награде у виду књига за Најоштрија, Најталентованија и Најхрабрија Перца. Након тога, глумац Иван Јевтовић извео је одломак из Шекспировог дела „Хенри VI“, приказан је најбољи филм о обележавању јубилеја 100 година од рођења Бранка Ћопића, а на крају је проглашен и приказан победнички трејлер за роман „Парампарчад“ и организована изложба најбољих ликовних радова.

Милица Милановић I₈

Уколико у току школске године постоје активности које код ученика побуђују највише пажње, активирају радозналост, маштовитост и креативност, откривају и негију скривене таленте, стварају могућност учења кроз игру и забаву, јачају тимски дух, доприносе развоју опште и читалачке културе као и медијске и информационе писмености, то су свакако „Читалачка значка“ и „Оштро перце“. Замишљени као пројекти који током читаве школске године од ученика захтевају константан рад, истрајност, озбиљност и темељност у раду, и поред тога спадају у омиљене школске активности управо из разлога што су конципирани тако да ученици имају потпуну слободу у изражавања својих мисли и идеја у оквиру задатих тема, као и могућност одабира средстава и начина на који ће преставити одређени садржај, у складу са својим склоностима и могућностима.

Када је у питању „Оштро перце“ ради се о образовном и такмичарском програму у коме учествују основне и средње школе, а састоји се од низа активности који подстичу читалачке навике,

информатичку, информациону и медијску писменост. Ове године ученици су читали књиге ИК „Одисеја“ на основу којих су писали критичке приказе, израђивали трејлере и плакате, док је једна група учесника у овом пројекту одабрала да, у оквиру обележавања стогодишњице од рођења Бранка Ћопића, црта портрете, пише критичке приказе Ћопићевих дела, израђује стрипове, сликовнице, квизове, пише песме, драматизације, изводи представе. Ученици осмог разреда и средњошколци имали су прилику да се први пут окушају у филмској критици. На Завршном сусрету Оштрог перцета, који је одржан 2. априла у Америчком кутку, подељене су захвалнице и похвалнице за учеснике у пројекту, а дипломе и награде у виду књига за Најоштрија, Најталентованија и Најхрабрија Перца. Након тога, глумац Иван Јевтовић извео је одломак из Шекспировог дела „Хенри VI“, приказан је најбољи филм о обележавању јубилеја 100 година од рођења Бранка Ћопића, а на крају је проглашен и приказан победнички трејлер за роман „Парампарчад“ и организована изложба најбољих ликовних радова.

Нашу школу представљало је двадесеторо ученика, а жири је одлучио да на следећи начин награди учеснике:

Дипломе и књиге ИК „Одисеја“:

1. Најозбиљније Перце: Марко Ракић VIII₂ „Ко то тамо пева“ (филмска критика)
2. Најоштрије Перце: Милица Милојевић VII₅: „Бебе од брашна“ (критички приказ)
3. Најталентованије Перце: Марко Ракић VIII₂: „Соломонов прстен“ (критички приказ)
4. Најоштрије Перце: Милица Милановић I₈: Портрет Бранка Ћопића

Сара Мијаиловић I₈

5. Најхрабрије Перце: Сара Мијаиловић

I₈: Портрет Бранка Ђопића

Похвалнице:

1. Оштро Перце: Марија Милошевић и Нађа Радивојевић V₂: „Џукац, куцов“ (критички приказ)

2. Оштро Перце: Марија Милошевић и Нађа Радивојевић V₂: Приказ приче „Поход на мјесец“

3. Оштро Перце: Марија Радосављевић, Бојан Павловић и Ана Стојковић V₅: Измишљени интервју са Бранком Ђопићем

4. Талентовано Перце: Невена Алексић и Милица Јеленић, VI₅: „Орлови рано лете“ (критички приказ)

5. Талентовано Перце: Невена Јовановић I₈ „Нећеш ми вјеровати“ (сликовница)

6. Талентовано Перце: Јана Милојевић II₈ „Болесник на три спрата“ (цртеж)

7. Талентовано Перце: Томанија Мина Петровић II₈ „Болесник на три спрата“ (цртеж)

8. Талентовано Перце: Викторија Богдановић IV₈: „Јежева кућа“ (стрип)

9. Талентовано Перце: Ненад Јовановић IV₈: „Храбри Мита и дрекавац из рита“ (сликовница)

Захвалница:

1. Невена Деспотовић и Горица Петровић V₅: Презентација о животу Бранка Ђопића

Ученици ОШ „Коста Ђукић“ из Младеновца и Велике Иванче на завршном сусрету у Америчком кутку

У пројекту „Читалачка значка“ учествују ученици од 1. до 8. разреда. Ово такмичење се састоји од израде читалачких дневника који су настали на основу литературе коју су ученици имали задатак да прочитају. Специфичност овог такмичења је у томе што се од ученика не очекује да препричавају, већ да на основу личних импресија представе оно што су прочитали на начин који је својствен сваком појединцу, а у складу са личним знањима, способностима за разумевање текста, откривање и пласирање информација на оригиналан и креативан начин, користећи различите материјале у изради дневника. На завршном разговору о прочитаним књигама пред жиријем ученици треба да, развијајући културу говора, представе своје дневнике и дискутују о прочитаним делима. На тај начин награде се додељују Најбољим говорницима и Најбољим писарима, а сви учесници добијају награду Читалачка значка.

Ученици који су ове године представљали нашу школу на општинском такмичењу су:

Тијана Милошевић I₈

Милица Милановић I₈

Јана Милојевић II₈

Томанија Мина Петровић II₈

Катарина Павловић II₈

Миња Мијаиловић II₈

Ђорђе Павловић IV₈

Викторија Богдановић IV₈

Ана Милановић IV₈

Сви ученици добили су награде у виду књига које им је доделила Библиотека „Деспот Стефан Лазаревић“, а с обзиром на то да се ово такмичење спроводи први пут у нашој школи, сигурни смо да ће следеће године број заинтересованих бити још већи и да ће остварити запаженије резултате.

Имајући у виду да се велики број ученика нижих разреда пријављује за учешће у овим програмима, радујемо се што ћемо у наредним годинама имати могућност квалитетне сарадње са ученицима, који озбиљно и предано схватају своје улоге у овим активностима, а познајући склоности и способности појединих ученика, сигурни смо да ће се у будућности на списку задате литературе наћи дело које ће носити потпис неког од њих.

Марина Милојевић, библиотекар

наставници Марини која је безбедно испратила децу кућама, наставнику Милану који је направио реквизите, учитељима и деци млађег узраста из Иванче пред којима смо имали генералну пробу, разредној Драженки која је дошла да подржи своје ђаке, разредној Сузани која је и поред породилског одсуства присуствовала премијери својих ученика, наставници Милице Л. за помоћ и подршку, активу наставника српског језика - Марини, Габријели, Марији, Славици, колегама који су и поред тешког периода кроз који пролазимо - смањења плате, штрајкова, борбе, понижавања, омаловажавања... дошли да испрате представу за децу, представу о одраслима, представу ученика из Велике Иванче „Мали принц“.

Бојана Пришуњак, наставник српског језика и књижевности

ДАН ШКОЛЕ

СРЕЋАН РОЂЕНДАН

Несташлуци наши
често изазивају муку,
причамо на часу
и правимо буку.

У нашој машти само
тече учење к'о вода,
рој речи на часу испуштамо,
а петице нек' донесе рода.

Не држи нас место тада,
немамо вољу за рад,
док решимо контролни,
прешли би Београд.

Наставници онда
подигну тон више,
свако се уплаши,
не сме ни да дише.

Учионица је тада
тиха и пушта,
нико не сме више
да отвори уста.

У том трену нема
ни игре ни приче,
уплашена деца
на предмете личе.

Али, међу нама
и добрих има ђака,
за њих је школа
и сувише лака.

Било је ту мноштво згода,
ал' од овог дана
све нека се брише –
доста је било несташлука више!

Сваки наш несташлук
заборави на овај дан,
јер ти, школо, желимо
СРЕЋАН РОЂЕНДАН!

Анђела и Кристина Срећковић, V₁

Приредба поводом Дана школе одржана је 15.5.2015. године у сали Центра за културу Младеновац.

Културно – уметнички програм извели су чланови хорске, драмске, рецитаторске и ритмичке секције.

На приредби поводом Дана школе, ученицима који су у школској 2014/2015. години постигли запажене резултате на такмичењима уручене су пригодне награде, дипломе и захвалнице.

Велики успех ученици су имали на републичким такмичењима из физике, хемије, биологије и француског језика.

У име целог колектива директор школе се захвалио свим ученицима и запосленима на залагању.

ПОЛИЦА ЗА МАЛОГ ЦИНА

Марко Ракић је у школској 2014/15. години изабран за ђака генерације у ОШ „Коста Ђукић“. Тиме ни из далека нисмо довољно захвалили ученику који нам из године у годину пуни срца поносом због изузетних успеха које постиже на такмичењима, али и радошћу док гледамо како пред нама израста у племенитог и честитог човека.

Сваког ме дана обрадује мисао да је моја тачка гледишта баш у овом углу који деформише свет тако да он изгледа честитији, мудрији и лепши. Ја сам библиотекар.

Из овог угла, човечанство се састоји од читалаца и писаца. Свет изван алфабетског каталога и моје картотеке читалаца остаје за мене у дубини сенке коју ова стварност на њега баца.

Сећате ли се како Мајаковски обећава Пушкину да ће му после смрти бити комшија: *ви на Пе, а ја на Ем?* То

суседство се односи на живот у солитеру библиотечких полица.

Занимљиво ми је да разговарам са мртвим песницима, научницима, филозофима, али занимљиво је и препознати њихове будуће суседе међу овим младим људима који данас долазе у библиотеку.

Марко Ракић је рецитовао кад сам га први пут видела. Не сећам се више шта, нека плишана фауна је била тема песме за децу коју је одабрао у складу са полом и узрастом, како пропозиције налажу. Имао је 7 година, румене образе, небо у очима. Усредсређен, озбиљан, песму је вероватно беспрекорно знао и уназад, савршено разумео, акцентовао. Правио је паузе на правим местима, појачавао глас где треба. Глава високо подигнута, поглед прикован за зид, руке ипак није било лако обуздати: овај мали вероватно неће заиграти у првом ансамблу, али већ тада је било доброг разлога да верујем да пред собом имам изузетно људско биће којем треба сачувати место на полици. На Ер кажете? Па и то је у комшилуку славног песника.

Наравно да ме је обрадовало кад је само неколико дана касније поранио у школу да би у библиотеци обавио истраживачки рад који им је учитељица Снежана задала: народне пословице. Друга деца су се распитивала код тате или баке. Марко је једино дете које је тада свој избор направило из књига. Један се старији ђак нашалио на рачун маленог истраживача. „Ја нисам дошао овамо да тебе слушам, него да нешто научим“, изненадио нас је самосвешћу и отреситошћу. Данас га, осам година касније, питам шта га чини тако поносним, а шта посебним и видим оног истог дечака како одговара, сада гласом адолесцента: „Циљеви које себи постављам. Увек сам поносан на то што сам постигао, али никад задовољан. У суштини сам амбициозан: мој живот је стална трка за новим циљевима. Посебан нисам, само се трудим мало више од других, а имам и више среће.“

Гледам са стране и мислим да видим боље. Марко није посебан по својој амбицији, по жељи да се развија у свим областима, по својој усредсређености на циљеве, мада је ове његове особине најлакше уочити. Он је још као десетогодишњак савладао једну ретку вештину, којој би могао поучавати и образованије и старије од себе. Способан је да свој рад критички сагледа, коментарише, вреднује и мења. Завршено за њега није синоним за савршено. Довољан је поглед на маргине његових писаних радова. Ту су верзије текста, алтернативна језичка и стилска решења, аксиолошке недоумице, семантичке алтернативе, последице евентуалних измена, утисци о сопственом тексту и процесу из којег настаје. Сваки текст има бројне верзије и, ако вам га шаље електронски, спремите се на то да ће прва страна вашег пријемног сандучета једног јутра неминовно осванути пуна различитих писама истог аутора овако насловљених: „Коначна верзија“.

Ипак, не треба замишљати да је реч о перфекционисти посвећеном бесмисленом пуризму сваке врсте, напротив. Ако питате Марка за најважнију лекцију коју је до сада научио, одговориће да је то умеће прихватања реалности: „Не вреди бринути због онога што не можеш да промениш“.

Иако тежи савршенству, он сузбија бригу о детаљима које у датом тренутку из неког разлога не може да промени. Упркос склоности да вечито поправља оно што је урадио, он напушта тај посао и окреће се новом задатку и новом циљу кад за то дође време. Тако, уместо да постану оптерећење, нови и бројни задаци га заправо спречавају да се упетља у вечно усавршавање у једној области. Парадоксално, ђак који се са изузетним успехом такмичи у области историје, биологије, физике, математике, хемије, српског језика и књижевне и филмске критике, успешан је управо захваљујући томе што га стално нови задаци спречавају да зароби своју мисао. Осим тога, оно што је научио као критичар олакшаће хемичару писање о истраживачком раду, оно што је научио бранећи свој рад, користиће за неочекивану интерпретацију песме или креативно решавање математичког задатка.

Питам: „Зашто се такмичиш у свим дисциплинама? Зар ти није лакше да се усредредиш на једну?“ Одговор знам: „Не такмичим се да бих победио, већ да бих се развијао.“

Ове године се Марко, између осталог, пласирао на два републичка такмичења: из физике и хемије. Већ сам тај пласман је по себи успех, али учесници у такмичењу ни не помишљају на опуштање, тек ту дају све од себе. Прошле године је Марко на овим такмичењима био изузетно успешан, па је сигурно био под додатним притиском очекивања, својих и туђих. Такмичење из физике је прво завршено и требало се брзо окренути задацима посве другачијим, који га сада чекају на хемији. Није било довољно времена да сабере утиске или да анализира грешке. Када се завршило и такмичење из хемије, на којем је освојио прво место, имао је потребу да утеша и охрабри своје другаре који нису били тако успешни. Трудио се да каже праву реч и да их ободри, вероватно тек тада имајући могућност да сагледа и себе и сопствено искуство са претходног такмичења. Да ли је у томе успео? Да ли су његов покушај схватили на прави начин? Може ли се међу тим младим људима говорити о блискости или сродности, сличности, само на основу тога што су изузетно успешни у некој области током школовања? Или је за ову врсту блискости потребно још нешто, неки неухватљиви елемент који долази из сфере морала и воље више него из онога што сазнајемо и разумемо учећи своје школске лекције?

Да ли бих се данас сећала својих светлих прогноза за малог рецитатора да време није показало да је реч о најуспешнијем ђаку школе у којој радим?

Задовољна сам због чињенице да ме први утисак није преварио. Лака срца чувам празна места на неколико међусобно удаљених полица, узимајући у обзир универзалну децималну класификацију, алфавет и ону тајанствену моралну сродност међу циновима који чине да варљиви свет вазда остаје у сенци стварности овог мог библиотечког раја.

Маријана Петровић, библиотекар

САРАДЊА СА ПУ ЗА ГРАД БЕОГРАД

Чланови Ученичког парламента су по правилу ученици седмог и осмог разреда, по двоје ученика из сваког одељења. Од октобра ове школске године, 2014/2015, координатор УП постаје Марина Кастратовић - наставник енглеског језика.

Чланови УП су временом схватили значај постојања овог тела. Ослушкујући и посматрајући ученике школе и њихове потребе и проблеме, дошло се на идеју да им се на директнији начин предоче предности и опасности савремених технологија. Тако је 25. маја 2015. у сали ОШ „Коста Ђукић“ одржано предавање којем су присуствовали сви чланови парламента, као и ученици петог и седмог разреда школе (групе за „Грађанско васпитање“). Гост предавач био је Иван Цвијовић, начелник ПУ за град Београд. Тема предавања је била Превенција вршњачког насиља, са акцентом на дигиталном насиљу. Ученици су на директан начин упознати са многим опасностима које омогућава нестручна употреба интернета. Учесници разговора су имали прилику да сазнају и како се санкционишу претеће поруке међу вршњацима, које многим делију као дечја шала.

Поред узавреле атмосфере у сали и немирног духа који носи узраст ученика, гост предавач је стрпљиво одговарао на питања, која су се односила на начин проналажења особа које преко друштвених мрежа и лажних профила пишу претеће и узнемирујуће поруке. На адекватан начин је пренета порука да се друштвене мреже и интернет користе обазриво и по могућству уз контролу родитеља. На тај начин бисмо се заштитили од евентуалне злоупотребе деце, које најчешће има.

Полицијска управа за град Београд, на челу са представником Иваном Цвијовићем, вољна је да продужимо сарадњу у наредном периоду. Договорена су предавања и презентације у циљу спречавања вршњачког насиља, наркоманије, уласка у секте и др. Ученички парламент наше школе ће се трудити да њихови вршњаци што безбрижније одрастају.

Иван Цвијовић, начелник ПУ за град Београд

Марина Кастратовић, наставник енглеског језика,
координатор ученичког парламента

КВИЗ УЧЕНИКА СЕДМОГ РАЗРЕДА

Ученици седмог разреда ОШ „Коста Ђукић“ су за крај школске године 12. јуна 2015. приредили квиз на тему СРПСКА РЕВОЛУЦИЈА. Повод за организацију квиза је обележавање два века од Другог српског устанка, који је 23. априла 1815, на празник Цвети, у Такову, подигао Милош Обреновић. Заједно са Првим српским устанком, подигнутим 15. фебруара, на Сретење 1804, у Орашцу, под вођством Ђорђа Петровића, Други устанак представља нераскидиви део. Српска револуција је донела православној, српској раји на Балкану, ако не потпуну слободу, а оно сигурно знатно бољи и безбеднији живот. Започета под Карађорђем као борба за национално ослобођење, окончана је три деценије касније стварањем аутономне кнежевине слободних сељака на простору средњевековне државе српских деспота. Наши преци су пре 200 година својом борбом против вишевековне османске владавине поставили темеље модерне српске државе, а на нама је да бар чувамо од заборава оно што су нам оставили у аманет!

Учешће у квизу су узели ученици сва четири одељења седмог разреда, тако што су делегирани по три учесника, а остали су били подршка у публици. Награда за победника квиза је бесплатан, једнодневни излет који актив наставника историје и географије организује почетком школске 2015/16. Године.

Тим VII₁

Димитрије Милић,
Стефан Марјановић и
Немања Дишић

Тим VII₂

Невена Терзић,
Младен Миросавић и
Стефан Урошевић

Тим VII₃

Тамара Срећковић,
Иван Антић и
Уна Никодијевић

Тим VII₄

Наташа Урошевић,
Кристина Стојчетовић и
Урош Трипуновски

Помоћ у реализацији квиза су
нам пружиле другарице Ања
Пејчић и Исидора Грујић VIII₁

Верна публика

Подршка наставника је драгоценa

И у складу са чувеном крилатицом Пјера де Кубертена „Није важно победити, важно је учествовати“ победило је дружење, лепота, младост, а и знање је било на завидном нивоу.

Победник квиза - одељење VII₃

ПОНОСНА И ЗАХВАЛНА НАСТАВНИЦА ИСТОРИЈЕ

ДАНИЈЕЛА ТОСКИЋ

ИЗ УГЛА ХЕМИЧАРКЕ

Радећи у ОШ „Коста Ђукић“ од 2010. године, када сам први пут добила прилику да станем иза катедре, на месту наставника хемије и наставника биологије у издвојеном одељењу у Великој Иванчи, добила сам прилику и да упознам изузетну децу, колеге и сараднике. Свима њима сам на томе бескрајно захвална јер је заиста тачно да учење не престаје у школи или на факултету већ се наставља током целог живота. Нагласила бих да сам веома поносна на своје ђаке, њихове успехе у школи и ван школе. Много чему смо једни друге научили. Имамо чиме и да се похвалимо, јер нам успеси на свим нивоима такмичења у организацији Министарства просвете не недостају. Жеља ми је да тако и остане и да што већи број наших ученика понесе из школе лепа сећања. То је, свакако, мало вероватно уколико се непрестано не трудимо да мењамо себе и своје окружење, тако да свима буде боље. Постоји безброј начина да томе допринесемо, наши ђаци то свакако знају...

С обзиром на неписано правило да су наставницима увек болне тачке мањак наставних средстава којима располажу у школи као и простора за одлагање наставних средстава, вежбанки, радних и нерадних свески итд, ја бих са поносом казала да сам донекле изузетак ☺. У нашој школи постоји кабинет хемије и биологије опремљен пристојном количином наставних средстава, лабораторијског посуђа, прибора и хемикалија. Учење и разумевање хемије скоро је незамисливо без извођења експерименталних вежби и огледа и испитивања свосјтава супстанци кроз експериментални рад. (Замислимо техничко без прибора са тестерицом, шперплочом, струјних кола!). Ипак, и у нашем кабинету нешто недостаје а то је, да не поверујете, вода! Обична чесменска вода која би нам увелико олакшала рад, организацију експерименталних вежби, а ђацима часове хемије учинила итекако занимљивијим.

Инспирацију за решење увек можемо пронаћи ако смо довољно заинтересовани. Погледајмо како изгледа један лепо уређен кабинет хемије:

Фотографију сам преузела са сајта ОШ „Вук Карацић“ из Ресавице. Дакле не из Немачке, САД или Новог Зеланда него од наших, такорећи, комшија. У свакој учионици хемије требало би да постоји систем водоводне и канализационе мреже са пропратном опремом у виду лавабоа, који би омогућио несметано и правилно

руковање хемикалијама и лабораторијским прибором као и његовим прањем након употребе. То је оно што ми у кабинету тренутно немамо, а волели бисмо да имамо. С обзиром на то да смо познати по томе што смо изузетно скромни, за почетак бисмо били задовољни када би у кабинету наше школе постојала барем једна чесма и лавабо. Тиме би се увелико олакшала организација часова експерименталних вежби а ђацима би се пружила прилика да и сами осмисле огледе, поставе хипотезе, крену у истраживање...

Крајњи циљ мог залагања и рада на овом тексту јесте тежња ка томе да нашу школу оплеменимо једним оваквим простором који би нам сигурно служио на понос, а нашим ђацима обезбедио да уђу свет хемије на начин како и доликује правим малим научницима. Волела бих да се што скорије са будућим генерацијама ђака, који хемију нажалост уче тек од седмог разреда, сретнем у нашем новом кабинету па да и ми пошаљемо у свет једну слику која ће бити за пример осталима.

Драженка Вујаковић, наставник хемије и биологије

САДРЖАЈ

УВОДНА РЕЧ	3
ФРАНЦУСКИ ТИМ НА ПОБЕДНИЧКОМ ПОСТОЉУ	4
МЕТОДЕ И ОБЛИЦИ ЕФИКАСНЕ НАСТАВЕ И УЧЕЊА	6
ИЗЛЕТ СТРУЧНОГ ВЕЋА ИСТОРИЈЕ И ГЕОГРАФИЈЕ	9
НОЋ ВЕШТИЦА У МЕЂУЛУЖЈУ	14
ТИМСКИ ЧАС, ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК И ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ	25
НОВОГОДОШЊИ СПОРТСКИ МАСКЕНБАЛ У ОШ „КОСТА ЂУКИЋ“	26
ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА СВЕТОГ САВЕ У ШКОЛИ У ВЕЛИКОЈ ИВАНЧИ.....	28
НАШИ РАДОВИ.....	30
„МИСЛИША“ 2014/15. ГОДИНЕ	43
ПРОЈЕКАТ „ДАНИ СЕЋАЊА“	44
„ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА“ И „ОШТРО ПЕРЦЕ“	52
МАЛИ ПРИНЦ.....	55
ДАН ШКОЛЕ	59
ПОЛИЦА ЗА МАЛОГ ЦИНА.....	62
САРАДЊА СА ПУ ЗА ГРАД БЕОГРАД.....	65
КВИЗ УЧЕНИКА СЕДМОГ РАЗРЕДА	66
ИЗ УГЛА ХЕМИЧАРКЕ	70